

ХИЗМАТДА БИР АСР

БЕБАҲО ҲАЗИНА

Т ОШКЕНТ шаҳрида биринчи марта ташкил этилган оммавий кутубхона 100 ёнга тўйди. Бу кутубхона эндилиқда Алишер Навоий номидаги Узбекистон ССР давлат кутубхонаси деб аталади.

Муаззам билим даргоҳи ўзининг кутубхонаси деб аталади.

Владимир Ильин, Ленин түгиглар кунининг 100 йиллигине кенг нишонланатган кунларда ўтказмоқда.

Кутубхонани вујудга келиши ва янада равнан топлишида илғор рус олимлари, тадқиқотчilarи ва саёҳатчilарининг хизмати катта.

Бу таражиъатарвар рус энгеллilari орасида айниқса Урга осенлиларни билинграff икотбушнос ва мазкур кутубхонани биринчидан мудири Н. В. Дмитровски, Урга Оснё ҳаётини жуда яхши билуву академик В. Б. Бартольд ва тарixchisi B. L. Ваткинини роби беъдидар. Чор Россиясининг қолқуллasi таражиъатарварининг хизмати катта.

Бу таражиъатарвар 1917 йилни унинг фондларида 80 минг нусха китоб бўлса, ҳозир бу раҳам 4 миллионга янилашиб ўқодди. Кутубхона фондини тўйдиишининг энг муҳим манбаларидан бирин кардос распубликаларро ва жаҳон миёнини ўзаро китоб амалийларидар. Кутубхона Совет Итифоқидаги деярли барча кутубхоналар билан, 36 мамлакатда 89 кутубхона ва мусассаса билан китоб алмашади. Бу ерда чөнг алабиетлari, техника адабиётининг маҳсус турлари ҳам кўплаб санданди.

Кутубхонани 230 кишилик колективи 40 миңдан ортиг китобхona хизмат кўрсатади. Ходимлариниз ҳар йили китобхonalarga бир миллиондан ортиг китob, журнал ва газета таражиатидан ётади. Китобхоналини орасида олимлар ҳам, ишчilar ҳам, укувчи таражиъатарварлар мусассаса бўлиб олди. Ахоли Ургасида илғор рус адабиётини кенг таржади.

Кутубхонани ўзилни тархи давомиди ўз иомини бир неча марта ўзгартириди. 1948 йилда, ўзбек шоирини Алишер Навоий түгиглар кунининг 500 йилдиги юбилейин арафасида эса унга узугу мутафаққир номи берилди. Ушандан бер билим чамтаси Алишер Навоий номидаги республика Давлат кутубхонаси деб аталаиб келинди.

Кутубхона 100 йил давомиди улака ва мурakkab ўйни босбис ўтди. Унинг фаолияти йилдан йилга чуайин борди. Айниқса Урга Октябрь социалистик революциясидан сўнг кутубхона ишни жуда тарафидан топти. Шу билан бирга кутубхонани кепгайтиришига озми-кўпли ўзбекистонин ўзини кўшиди.

Урга Октябрь социалистик революциясининг 50 йилигига муносабати билан ўтиклинига кутубхонани музассасалардан бирни китобхоналини орасида олимлар ҳам, шоирларни таражиатарварларни топти. Шу билан бирга кутубхонани кепгайтиришига озми-кўпли ўзбекистонин ўзини кўшиди.

Кутубхонани кепгайтиришига озми-кўпли ўзбекист

КУЗИМ ЙУЛИНГДА

(Боши З-бетда).

Отилчар дарё оқими бўйлаб отларни елек учирин борадилар.

Бешафқат дарё эса: «Узбекистонда ўзбек адабиётни ва санъатни декадаси олдида»

Отилчардан бирни фарёд чекиб келадиган аёлга кўлини силкитганча:

— Боланинг биз куткарамиз! Коч дарёдан нарнга! — деб кичириди.

Оқижолтой эгаси кетидан чопиб келаркан, бир оз вовуллаб турди.

Узиндан дарёга отди.

Мамбет фронте кетишдан аввал ўзига кучукча олиб келиб берганди. Ушада Жеткин энди тапола килиб көратганди. Мамбет диладингин кўлига кучукча ни туказарди:

— Отанин урушта кетяпти, ўзим. Кучукчанин исмини Оқижолтой кўзимиз. У сенинг вафодор холоскорни бўлсин, — деб кўйганди.

Мамбет орадан қанча вакт ўти, Оқижолтой катта ит бўлди. Мамбет ҳам қони жангда шитирок этиб уйига кайтиб келмоқда. Уйнадиган читизорлик да эзикининг «тиқ» этишини тукишмайди.

— О, бунча нешонам ёш бўлмас! — дерди она алама кўлларни бирбирни урганча дарёдан кўз узамиш. — Энди отасига имма деб жавоб берманга! Якноа ёлғиз диладимизни асролмадим. дейманин! Отасининг олиди имма дега одам бўлдин энди!

Бу явуда ичада Оқижолтой сувда сизуб бораётган Жеткинни сурдаб оби чиқмоқда эди.

Машинага ортидан чагтёён кутарганча ўқен учид келамоқда. Мотор тобори қаттиқ гүвиллар, шамол эса йўловчиликнинг бетига зарб билан келиб урвалари. Йўловчилар тувилиб-уссан кишлоқларни бўқариб бир-бларларига гал бермай гапириб бораёрдилар:

— Бунча гўзал! Кишлоғимиз жуда гўзалиб!

— Олатовининг ёқимли шабадаси, бетимни сида-сийлаштап!

Мамбет кишлоғим жамолидан илхомланбон широр бўлжет кетасиган. Севики гулурхони күрсангидан гўзлиб беролармишсан?

— Бу ёғдан хотиржам бўла, широни одам бир амаллаб гап топиб берадар!

Йўловчилар йўл-йўлаки хазилашадига бораётган. Ўтра бўйли, кенг елкали бир йигит ўридан турида, машина кабинасига суня-

ганча ҳаялонланиб тўғрига бўди. Ингитнинг сочларини шамол ўти, эса астроға сукланниб бўди.

Хаво очиқ, тог ҳавоси киши кайфитини янада күшнади этарди. Олатов чўйқиси осмонга бўй чўзган. Кишлоқнинг таъриф-тавсифига сингмайдиган гўзал мажзаси кўзни кунватади. «Эх! — йилади ингит. — Мана боз усбуглайган баландликлар, мана ҳамма ёқса оғизи хаёт бердиган дарё!

Ингит тоқа, дарёга қанча бокасин, барабир кўзни тўймас, худди узоқдан севики дилдориги кўриб қолгандай юраги гулуп урад, тутилиб-уссан она ерин кўзига олов бўлиб кўрнирди.

«Эх, не ингитларга киниди қони тўкилан жойига кайтиш насни бўлмади», — деб ачиди Мамбет.

Узиндан лўйловда ўтлаб юрган пода кўрниди. Дарё бўйиде кўм кўй маиса билан қолланган яланглик истанин ёттарди. Кинил үзига шамолни ташланди. Даҳрат новдалари шамолда оҳиста силкниди:

— Мана қишлоғимиз! Қаранглар арик қазишиятин. Ачиганин ишлабтагина ўхшайди. — деди ингит кўвончла қичириб.

Фронте кетаётганимда диландан Жеткин энди этак-чечак қиётгандай. Ҳозир у нима қиётгандай, абалки кучукчанини билиб ўйнайтанди. — ве ман ҳамидама ўйнайтанимиз? Хотиним сўнгти хатиди: «Үғлинг ёртадан-кечага ўйнинг кўз тутади, машинага кўди дегунча, отам келтири, деган деган». — деб ёзанди. Ҳозир ўғлини мени үзуда кутуб ослея-би.

Майор Мамбет кўккисдан машинага кабинасига урди. Машинага тақи тұхтады:

— Чаки! — деб юборди. Ҳа, қардошим, омомиссан?

— Узиниз эсон-омон бормисиз?

— Ҳартугул тирик қолди боленча, — деди Чаки хабири болада бўлиб.

Мамбет Чакининг кўлни каттик сиқицанда:

— Чаки, одамлар нета у ёндан бу ёқса югури юришибди? — деб сўради.

— Бир бола дарёга тушиб кетиби, — деди Чаки тили айланмай.

— Оқижолтой болани кутқазиб чиқиди.

— Чаки, одамлар нахоти, бу бола менинг Жеткизим бўлса? Тушишни кишиларни кетди.

— Ха, тинчликми? — сўради шофер.

— Бирорад, қишлоғимга этиб келдим...

— Ҳани, йўлда ўғлинг кўриналини тақлиф килиди Мамбет.

Юртлар, бинзинида бир оз дам олини кетасизлар. Мехомин бўлингилар, ҳани түшнинг машинадинади, — деб ҳамроҳларини ўғлини тақлиф килиди.

— Йўқ, бирорад, — жавоб берди ягнидор. Ўнгни, бинзини кетасизларни кетди.

Оқижолтой боланинг ёқасидан ташланган ташлаганга кироғ томон сузиб келарни, отликлар ҳам ёрдамга иштади.

Улар боланинг ёқасидан ташланганда кетди. Ҳанинга сўнглика олиб чиқиб ётканинга кетди.

— Бўлди, шовкин кўттарма, кўрниб кетади, — деб кўлини силкниди.

Асон дарё эса кўпик саҷратанча оқарди.

Мамбет тезроғ уйига этиб олиши ошиқарди. Йўлдаги ҳар бир арзимас нарса ҳам кўзига оловдек кўриб, тобора ҳаялони ортиб боради. Унинг калби лиммо лим кўвончга тўлгади, у катта-катта қадам ташлаб тез юриб борар, елксандаги шинелини эса шамолни киптириб ўнади.

Мамбет кўпкисдан дарёга қардио, одамларини нимадандар ташвишланётганиларини сезди.

Ердагилар ҳам, отлиглар ҳам ётганда юргишилариди. Бир отлиг шитобла отни чоптирган.

Чол тўғри бола ёнгига келадиган жангирини ҳам кўзига оловдек кўриб, тобора ҳаялони ортиб боради. Томирни уриб турарди.

Сувда кўп бўлғандан танаси музлаб кетганди.

Мамбет кўпкисдан дарёга қардио, одамларини нимадандар ташвишланётганилариди.

Мамбет елкасидаги шинелини ва қўлидаги копчигини ерга кўйиб, ерда ётган болага якнилаша бошлади. У боланинг кўлини ушлаб кўрди. Томирни ўтиб турарди.

Сувда кўп бўлғандан танаси музлаб кетганди.

Мамбет сўнгти хатиди:

— Кимин боласи? — сўради.

— Боланинг ота-онаси борми? Қанин ётлар?

— Боланинг ота-онаси борми? — сўради.

— Боланинг ота-онаси борми?